

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til trafikministeren [om den manglende bogføring på 3,5 mia. kr. i Trafikministeriet].

Af Ole Donner (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 14/1 97).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 119: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Fast driftssted og fiskale repræsentanter).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 11/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, som Folketinget nu tager fat på at behandle, er et lovforslag, der indeholder to elementer. Det første element er et spørgsmål om, i hvilket omfang der skal være begrænset skattepligt af den virksomhed, som agenter udøver her i Danmark, og det, forslaget går ud på, er, at man betragter den funktion, agenter udøver for udenlandske virksomheder, når de modtager ordrer pr. telefon, telefax, telex og lignende, altså fjernsalg, som om der ikke er tale om en agent med fast driftssted her i landet, og derved bliver den udenlandske virksomhed heller ikke begrænset skattepligtig til Danmark.

Det andet forslag er en ændring af momsloven, således at EU-virksomheder, der ikke har fast forretningssted i Danmark, ikke skal have en herboende fiskal repræsentant længere, og det vil sige, at de kan udøve virksomheden uden en sådan. I dag er reglerne således, at denne repræsentant hæfter for det momstilsvær, der skal ydes for virksomheden. Til gengæld bliver reglen ændret til, at der skal stilles en sikkerhed

over for toldvæsenet, så man i stedet er sikker på at kunne få pengene.

Begge dele repræsenterer ganske fornuftige ændringer, som gør, at vi sikres stort set det samme provenu, og at virksomheden i øvrigt vil kunne udøves på en meget mere smidig og behændig måde for de virksomhedsdrivende.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget i sin helhed.

Gitte Seeberg (KF):

Det fremgår af bemærkningerne til skatteministerens forslag, at dette bl.a. har til formål at give udenlandske virksomheder mere fleksibel adgang til at udøve salg af varer i og fra Danmark og at gøre Danmark til et mere attraktivt land at drive erhverv i. Det er jo et ædelt formål i sig selv. Lovforslaget kan opdeles i to dele, nemlig spørgsmålet om, hvilke virksomheder der fremover skal være begrænset skattepligtige i Danmark, og derefter spørgsmålet om en ændring af momsloven.

Hvad angår den første del af lovforslaget, er der lagt op til en lempelse i forhold til gældende retstilstand. Udenlandske selskaber og personer, der alene har en passiv agent eller repræsentant i Danmark, skal ikke længere anses for at have fast driftssted. Det betyder, at de ikke længere skal anses som begrænset skattepligtige, og der er derfor tale om en lempelse.

EU-foretagender skal ifølge den anden del af forslaget ikke længere momsregistreres, og den danske repræsentant skal ikke længere hæfte solidarisk med det udenlandske firma. Det er et forslag, vi bestemt også kan støtte. Det vil også betyde administrative lettelser for virksomhederne. Til gengæld bliver der mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse i særlige tilfælde, hvor skattemyndighederne finder det påkrævet. Det forekommer også umiddelbart rimeligt.

Alt i alt er vi meget positive over for forslaget, og medmindre vi under udvalgsarbejdet modtager henvendelser eller støder på andre ting, kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Venstre kan tilslutte sig de synspunkter, som den konservative ordfører har fremsat.

Jes Lunde (SF):

SF har til gengæld svært ved at se det rimelige i dette lovforslag. Allerede skatteministerens begrundelse gør os noget mistænksomme. Jeg citerer:

»Lovforslaget indebærer, at udenlandske virksomheder får en mere fleksibel adgang til at udøve virksomhed i form af salg af varer m.m. i og fra Danmark.«

Udtrykket fleksibel i denne relation betyder jo normalt, at man får mulighed for at undgå skat eller for at spare i skat. På den anden side tror vi heller ikke, at lovforslaget har den store faktiske betydning. Netop kontrol med, om udenlandske virksomheder driver virksomhed fra Danmark uden at betale skat, er vel en af de virkelige svage sider af vores skattevæsen, fordi det ikke kan kontrolleres effektivt af kommunale myndigheder og regionsmyndigheder, men bør kontrolleres af centrale myndigheder, der har hele landet som operationsfelt, og som direkte kan samarbejde med udenlandske myndigheder.

Jeg kan ikke lade være med at bruge denne anledning til at spørge skatteministeren, om han vil garantere, at de spanske svejsere, der nu arbejder på Øresundsbroen for en hollandsk entreprenør, og som tilsyneladende overtræder arbejdsmiljøreglerne, og som ikke er så gode til at få registreret deres arbejdstid, betaler skat til Danmark.

Spørgsmålet er ikke, om de skal, for det er der ikke tvivl om, at de skal, men spørgsmålet er, om de gør det. Og svaret på det spørgsmål illustrerer problemstillingen på dette område, nemlig at det er ikke nok med regler. Der skal også være nogle myndigheder, der håndhæver reglerne.

Efter SF's mening vil det være et forkert signal ensidigt at gøre reglerne om fast driftssted mere fleksible. Vi forstår lovforslaget sådan, at det ikke får betydning for, hvad der antages at være fast driftssted i udlandet, og i relation til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Også det vil vi gerne se lidt nøjere på under udvalgsarbejdet, herunder på praksis med hensyn til at godkende udlandslempelser ved udøvelse af virksomhed gennem agenter i udlandet.

Tilsvarende gælder reglen om fiskale repræsentanter i relation til momsloven. Det er vel en udmærket privatiseringstanke, at en udenlandsk virksomhed skal finde en privat virksomhed i Danmark, der tør stå inde for virksomheden over for toldvæsenet. Det er svært at se fordelene ved en ændring, der medfører et merarbejde til det offentlige på halvandet årsværk og samtidig betyder, at den offentlige økonomiske sikkerhed falder. Vi kunne derfor egentlig forvente en borgerlig bekymring over dette lovforslag, men den er ikke kommet end-

nu. Det kan så være, at den kommer i løbet af udvalgsarbejdet, men det er svært at argumentere for et øget antal offentligt ansatte uden tilsvarende fordele for danske statsborgere. Man forringer tværtimod sikkerheden for den offentlige økonomi. Det borgerlige synspunkt kan det jo være, vi kan få lov til at høre lidt senere.

Når vi læser lovforslaget, kan vi ikke andet end komme på den tanke, at det næppe kan være noget, skatteministeren selv har fundet på. Er det nogle store udenlandske erhvervsaktiviteter, som har lagt et pres på os, er det EU, som siger, vi skal lave det her, og hvorfor skal vi overhovedet have sådan et forslag til behandling? Det vil vi også gerne have belyst under udvalgsarbejdet.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at vi i Danmark er nødt til at erkende, at den internationalisering, der er sket både af vores økonomi og vores handel, har afledte virkninger for Danmark. Andre EU-lande er langt hurtigere, end vi er, til at sørge for at få tilpasset skattelovgivning og erhvervslovgivning, så virksomhederne kan udøve deres aktiviteter efter de målestokke og metoder, der anvendes her i 1997.

Disse romantiske bakspejlsbetragtninger om, hvordan det var i gamle dage, da en virksomhed bare kunne etablere sig og så være i Danmark og overholde alle danske regler, kan vi godt låse os fast i og så vinke farvel til ganske megen omsætning og ganske megen deltagelse i både handel og international økonomi. Det synes vi ikke, vi skal gøre. Vi synes derimod, det er en god idé, at vores danske skattelovgivning bliver tilpasset på en sådan måde, at udenlandske virksomheder føler anledning til også at lægge en del af deres omsætning og deres interesse i Danmark.

Det, at en virksomhed starter med at have et agentur eller en agent, kan jo være forløberer for, at den udenlandske virksomhed senere finder så megen interesse i det danske marked, at den egentlig etablerer sig her, og det var vel ikke det værste, der kunne ske. Men hvis vi starter med at lægge en masse skattehindringer for denne agent med krav om ydelser af den ene og den anden karakter, kan vi være evig forvisset om, at så udebliver de og lader være med at interesse sig for det danske marked. Det synes vi ville være synd, og derfor støtter vi selve den intention, der ligger i skatteministerens lovforslag.

Fru Gitte Seeberg var inde på, at hvis vi under udvalgsarbejdet ville støde på væsentlige argumenter imod forslaget, ville hun være indstillet på at se på det. Det håber jeg vil gøre sig gældende, for allerede i december måned fik vi en henvendelse fra revisionsfirmaet Ernst & Young, som gør opmærksom på, at der er et par småting i forslaget, som vi i Folketinget bør se nærmere på, og jeg går ud fra som en naturlig ting, at vi under udvalgsarbejdet får mulighed for at få ministerens kommentar.

Der bliver bl.a. gjort opmærksom på, at lande som England og Holland er nogle af de lande, der er længst fremme i retning af at have fleksible forhold, således at man dér har en skattelovgivning, der er tilpasset moderne virksomheders ønsker og behov. Men så gør man opmærksom på en speciel ting, og det er det forhold, at Told og Skat ifølge lovforslaget får mulighed for at skønne, om der er en nærliggende risiko for afgiftstab, og derefter kræve denne sikkerhedsstillelse, for så vidt angår moms og afgifter. Ernst & Young gør opmærksom på, at de har lidt på fornemmelsen, at det vil gå hen og blive hovedreglen mere end undtagelsesbestemmelsen.

Hvis det også er skatteministerens intentioner, at det skal være hovedreglen, synes vi lige så godt, at vi kan få det skrevet ind i lovtæksten, så vi har nogle klare linjer at rette os efter, frem for at der skal foretages et konkret skøn hos Told og Skat, hver gang der er en sag.

Med disse få forbehold er det Fremskridtspartiets indstilling, at vi skal få slebet de sidste kanter af, og så vil vi også kunne støtte lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan ikke erklære sig positiv over for lovforslaget. Vi forstår ganske enkelt ikke formålet med at lave en sådan lov. Det skal være mere attraktivt at drive erhverv i Danmark, men der er jo ikke nogen beskæftigelse i det. Der skal ikke foregå noget som helst andet, end at man har en telefonsvarer stående. Er det at fremme erhvervslivet? Så synes jeg nok, at ordet erhvervsliv har fået en lidt indholdstom betydning.

Jeg synes ikke, man skal gå ind i at lave ting, som gør det nemmere at snyde og omgå, når det overhovedet ikke har nogen form for positiv effekt, og jeg forstår derfor ikke formålet med lovforslaget.

Teknisk er der noget, jeg heller ikke forstår, men det er muligvis, fordi jeg ikke selv kan læse ordentligt. Derfor må jeg spørge ministeren: Hvad er logikken bag, at denne lempelse skal gælde, når der er tale om fjernsalg, men ikke, når den pågældende laver opsøgende salgsvirksomhed? Han skal altså holde fingrene i lommen, men der må gerne være en lempelse, når han laver fjernsalg og så ved siden af udfører produktion i form af indpakning og forskellig anden tilretning af varerne. Der må man gerne være undtaget, sådan læser jeg teksten.

Det kan godt være, at jeg læser den forkert. Jeg forstår i hvert fald ikke logikken i opdelingen, og det kunne jo være, jeg kunne få det at vide. Hvis jeg har ret i den måde, jeg forstår det på, betyder det vel i virkeligheden, at der er en form for skattelettelse for den udenlandske virksomhed, som ikke bliver beskattet af den værditilvækst, der foregår i Danmark i forbindelse med indpakningen. Muligvis læser jeg forkert, men så vil jeg gerne fortælles, hvordan teksten skal forstås.

Så til sidst et spørgsmål i forbindelse med den debat, vi har haft om Internet og handel via Internet og besværet med at indkræve skat og moms i den forbindelse. Her vil jeg godt spørge ministeren: Har man overvejet, om det her får nogen konsekvenser i den relation? Umiddelbart for mig at se kunne dette lovforslag godt se ud, som om det vil gøre det sværere på sigt at løse det andet problem. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er noget, man har overvejet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, det er helt fair, at hr. Frank Aaen går herop og erklærer, at han ikke forstår, hvad lovforslaget går ud på. Al respekt for det. Men så kan det heller ikke være rimeligt, at hr. Frank Aaen går op og erklærer, at det, der foregår, og det, lovforslaget skal gå ud på, er en legalisering af fup og svindel fra erhvervsvirksomheder, som bare er ude på at unddrage sig skat – næsten ordret citat slut.

Det kan ikke være en rimelig måde at beskrive det på. Fordi Enhedslisten ikke forstår, hvad konsekvenserne af en internationaliseret økonomi er, skal man ikke erklære, at det, virksomhederne foretager sig, er fup og svindel.

Det, der vil blive tilfældet, hvis vi i Danmark er puritanske og sætter os over i et hjørne og har rigeligt at gøre med at pudse vores egen glorie, er, at Danmark bliver fravalgt disse aktiviteter,

og denne handel og omsætning kommer til at ske andre steder. Så kan vi gå rundt og udnævne os selv til at være et stort frilandsmuseum, hvor vi er kustoder for hinanden, men det kan vi ikke leve af.

Derfor er formålet med sådan en lovændring jo at vise udenlandske virksomheder, at de i første omgang måske på forsøgsbasis godt kan etablere sig i Danmark, og når de så opdager, hvor pragtfulde danskerne er, og hvilket marked der er, så kan det være, at de flytter produktionen og virksomheder hertil til gavn for det danske samfund. Lad dem dog få en chance for at prøve først!

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg ikke forstod, hvad formålet er med lovforslaget, og jeg glæder mig til at høre ministeren redegøre for dette. Hvordan kan man fremme erhvervsudviklingen i Danmark, når der pr. definition ikke må foregå nogen erhvervsmæssig virksomhed, ud over at der må være en telefonsvarer hos den pågældende? Det er uforståeligt.

Og når man så i samme forslag indfører værneregler for at imødegå snyd, kan jeg slet ikke forstå, hvorfor man indfører det. Hvorfor lave noget formålsløst, når ministeren i lovforslaget erkender, at det giver nogle problemer, vi skal beskytte os imod?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for den overvejende positive modtagelse af forslaget.

Der er blevet stillet nogle enkelte spørgsmål: Hr. Jes Lunde nævner et eksempel, hvor nogle udenlandske lønmodtagere er ansat på Storebæltsbroen eller rettere Øresundsforbindelsen, som jo er den samme problemstilling, og spørger om, hvilke muligheder vi har for at kontrollere, at de betaler deres skat.

Det har jo overhovedet ikke noget med problemstillingen her at gøre, men jeg kan da godt lige sige, at samme hr. Jes Lunde var med til at vedtage en stramning af skattekontrolløven for godt et år siden, hvor vi jo indførte en særlig bestemmelse om, at danske hovedentreprenører ved sådanne projekter er forpligtet til at indberette de nødvendige kontroloplysninger, for at man kan få foretaget den pågældende beskatning. Men det er rigtigt, at det havde virkning fra 1996, så det er muligt, hvis der foreligger nogle oplysninger, at det går længere tilbage i

tiden, men det er i hvert fald det, vi bl.a. fik indført med stramningen i skattekontrolløven.

Hr. Kim Behnke er inde på en række spørgsmål i forbindelse med den skrivelse, vi allerede har fået fra revisionsfirmaet Ernst & Young. Der vil selvfølgelig blive lejlighed til at svare på de spørgsmål, der vil blive stillet.

Jeg kan vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt det nu skal være en hovedregel, sige, at den pågældende Told og Skat-region får en bemyndigelse til at foretage et skøn over, om man skal stille sikkerhed. Der synes jeg, det er vigtigt at fastholde, at det skal være efter et konkret skøn. Det, der er meningen med det, er, at man på baggrund af den information, den historiske beskrivelse af den pågældende virksomhed og den pågældende situation skal kunne danne sig et konkret skøn over, om der er grundlag for at kræve sikkerhedsstillelse. Det er ikke noget, der skal være en altovervejende hovedregel på nogen måde. Det skal ikke være sådan, at vi indfører denne fleksible ordning og dermed får givet adgang til, at virksomhederne har større muligheder for at unddrage sig de skatte- og afgiftsbeløb, som der skal betales. Jeg vil også sige, at det ville være et tilbageslag, hvis man droppede det her. Jeg synes, det er en rimelig foranstaltning at indføre et konkret skøn. Og jeg står fast på, at et konkret skøn er den rigtige fremgangsmåde.

Hr. Frank Aaen spørger om formålet med det her forslag. Det er ikke hver dag, jeg har lejlighed til at være bare en smule enig med hr. Kim Behnke, men jeg må sige, at Kim Behnke har formuleret det rimelig præcist. I den internationaliserede verden, vi lever i, bliver vi nødt til at indrette vores skattesystem, så det fastholder muligheden for at beskatte i de tilfælde, hvor der er en reel mulighed, men hvor man også er åbne og imødekommende over for de ændrede krav, som virksomhederne stiller.

Det kan jo sagtens være sådan, at en tilsyneladende lille, fleksibel lempelse, hvor man første gang, en virksomhed skal etablere sig, og hvor der i realiteten ikke er truffet nogen beslutning om, at virksomheden vil lokalisere sig permanent, lader den etablere sig i form af en sådant fjernsalgsinstitution – som i øvrigt er uden de helt store skattemæssige konsekvenser – vil bevirke, at virksomheden får dette springbræt og finder sig berettiget til at føle sig velkommen, hvilket på længere sigt kan give anledning til, at virksomheden vælger at blive her.

Man kan altså først prøve sig frem, og det er det, jeg vil kalde fleksibelt. Det synes jeg ikke, der er noget odiøst i. Jeg synes faktisk, det er en udmærket fleksibel mulighed for at få virksomheder til at interessere sig for det danske marked og ikke, som hr. Kim Behnke sagde, på forhånd vælge det fra.

Det er en forholdsvis billig måde at få virksomheder til at interessere sig for Danmark, og det er noget, som på længere sigt kan give et nettoprovenu ved, at virksomheden får afprøvet situationen og kommer ind i Danmark. Det er det altovervejende formål med denne ordning.

Det er jo ikke noget isoleret dansk tiltag. Det er noget, som andre lande også har gjort. Og jeg vil stærkt anbefale forslaget. Jeg synes faktisk, det har en række gode egenskaber, uden at der er noget provenueffekt i det. Man kan jo ikke vurdere, hvordan det vil blive, hvis man begynder at spekulere i fremtiden, men det er i hvert fald sådan, at der ikke bliver noget provenu af målbar størrelse.

Med hensyn til spørgsmålet om effekten over Internettet vil jeg sige, at det er en problemstilling, som vi er meget opmærksomme på. Jeg har jo nedsat et udvalg, som generelt skal undersøge den nye og den kommende internettrafik i forhold til det danske skatte- og afgiftssystem. Og jeg vil selvfølgelig også have den problemstilling belyst i forhold til det her, men jeg synes ikke, der er nogen grund til at tage et enkelt element ud. Det er et samlet overblik over internetproblemstillingen, jeg er interesseret i, og derfor vil jeg afvente den pågældende undersøgelse.

Jeg vil dog sige, at jeg ikke umiddelbart kan se, at der på baggrund af en vis formodning om, at der måske kunne være nogle problemer, er grund til at lade være med at fremsætte forslaget. Det er et forholdsvis beskedent forslag. Resten af de spørgsmål, der måtte være, skal jeg selvfølgelig besvare under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 120: Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven) og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvin-ding. (Selvangivelsesfrister og skattebetaling ved selskabers opløsning m.v. og »gamle« selskabers overgang til acontoskatteordningen). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 11/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Også lovforslag nr. L 120 indeholder to hovedbestemmelser, og den ene angår anpartsselskaberne.

Her er der i øvrigt i anden lovgivning foretaget den ændring, at et anpartsselskab kan opløses på grundlag af en betalingserklæring, der indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Og efter anpartsselskabsloven skal betalingserklæringen vedlægges en erklæring fra skattemyndighederne om, at der ikke foreligger skatte- og afgiftskrav vedrørende selskabet.

De regler, der foreslås indført, er regler, der skal gøre det muligt, at skattemyndighederne hurtigt kan udstede en erklæring om, at indkomstskatten vedrørende det selskab, der søges opløst, er betalt.

Den anden del af forslaget handler om acontoskat for selskaber, dvs. selskabsacontoskat. For nogle år siden indførte vi en ændring af lovgivningen, således at alle nye aktie- og anpartsselskaber skulle underkastes en acontoskatteordning, og samtidig blev der åbnet mulighed for, at gamle selskaber kunne vælge at gå ind under ordningen. Der blev desuden gennemført sådanne rentesatser for acontobetalingen og for dem, der betalte efter indsendelse af selvangi-